

Bayer Zsolt: A németek és a háború

2024 március 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hatvan százalékuk ma nem védené meg a hazáját egy támadás esetén.

Mottó:

„Ob's stürmt oder schneit,

Ob die Sonne uns lacht,

Der Tag glühend heiss

Oder eiskalt die Nacht,

Bestaubt sind die Gesichter,

Doch froh ist unser Sinn,

Ja unser Sinn.

Es braust unser Panzer

Im Sturmwind dahin.”

(Panzerlied, a Wehrmacht páncélos indulója)

Eddig is csodálkoztam értesen, hogy hogy nem érte utol a cancel culture és a woke A halál 50 óráját. Hiszen ez volt az első olyan második világháborús amerikai film, amelyben a németek nem egytől egyig szadista idiótának voltak ábrázolva. Arról nem is beszélve, hogy a filmben megannyi igazi, tőről metszett „h?st” láthatunk, mindkét oldalon. És hát, igen, a film érzelmi csúcspontja bizony az a jelenet, amelynek végén a fiatal páncélostisztek elkezdik énekelni Hessler ezredesnek a Panzerliedet. S azért kezdik énekelni, mert Hessler ezredes kételkedik bennük. Idézzük csak fel a párbeszédet, melyet Hessler folytat Kohler tábornokkal a föld alatti bunkerben, ahol felsorakoztatják az ardenneki csatára váró fiatal tiszteket:

„– Olyanokkal szoktam ütközetbe menni, akiket ismerek, és akik ismernek engem, de ezek itt idegenek és túl fiatalok. Gyerekek, csupa gyerek...”

Ezt mondja Hessler. Mire a tábornok így válaszol:

„– De készek meghalni magáért. Mit akarhat még?”

S ekkor, a párbeszédet hallgató fiatal páncélostisztek elkezdik énekelni a dalt, s a lábukkal dobogják hozzá a ritmust. Nincs ember, aki ebben a pillanatban ne lenne lúdbőrös, s aki ne kezdené el szinte öntudatlanul énekelni, hogy Ob's stürmt oder schneit...

Hessler ezredes alakját amúgy valóságos személyről, Joachim Peiper Waffen-SS Standartenführerről mintázták. S Hessler ezredes a következőket mondja Konradnak, a tisztiszolgájának:

„– Sikerült, Konrad! Teljes siker!

– Hát mégis megnyertük a háborút...

– Nem.

– Elvesztettük?

– Nem.

– Nem értem. Nem nyertük meg, de nem is veszítettük el? Mi a helyzet, ezredes úr?

– A lehet? legjobb: a háború folytatódik!”

Igen. Ez volt, ilyen volt akkor a német néplélek: az a lehet? legjobb, hogy a háború folytatódik. S ebben az általános néplélekben az volt a háttorzongató, hogy Hessler ezredes és katonái készek meghalni. Készek voltak feláldozni életüket egy rettenetes eszme, ideológia – és bizony, a haza oltárán. Vagy ahogy Albert Camus írta:

„Így aztán az öngyilkosságot jogossá nyilvánító nihilizmus könnyűszerrel jut el a logika diktálta gyilkosságig. Korunk, épp az étellel szemben érzett közömbössége miatt, mely a nihilizmus jele, simán elfogadja a gyilkosság igazolását. Kétségtelenül voltak korok, amikor oly magasra csapott az élet szenvedélye, hogy bűnös szertelenségekben robbant ki. De e túlzások valami szörnyű élvezet sebeit égették. Nem a szükségét szenvedte a logika sivár rendjéből valók voltak, mely kiegyenlített mindent. Ez a logika vitte az öngyilkosságot, korunk eledelét, végső következtetéséig, a jogosnak nyilvánított gyilkosságig. S a kollektív gyilkosságban jut el magaslatára. Ennek legnyilvánvalóbb bizonyítéka a hitleri apokalipszis 1945-ben. Önnön pusztulásukat semmibe vették ezek az árulók, s földalatti vackukban készülődtek a magasztos halálra. A lényeg az volt, hogy ne magányosan pusztuljanak el, hanem hogy magukkal rántsanak egy egész világot.”

Nyolcvan év telt el azóta. S minden megváltozott. A német néplélek is.

A Forsa közvélemény-kutató az RTL Deutschland német médiaszolgáltatónak készített [egy felmérést](#), amelyből a következők derülnek ki:

„A német felnőttek 59 százaléka mondta azt, hogy valószínűleg nem, vagy biztosan nem ragadna fegyvert hazája védelmében egy invázió vagy más támadás esetén. A kutatásból kiderült, hogy a németeknek mindössze 38 százaléka mondta azt, hogy biztosan vagy valószínűleg hajlandó lenne harcolni nemzetének védelmében.

Kiderült: a 18–29 évesek 45 százaléka és a 45 és 59 év közöttiek 44 százaléka hajlandó lenne harcolni hazájáért, míg a 30 és 44 év közöttiek csak 34 százaléka mondta azt, hogy hajlandó lenne fegyvert ragadni egy támadás esetén. A politikai hovatartozás szerint is nagy különbségek mutatkoztak: a Zöldek támogatói voltak a legkevésbé hajlandók fegyverrel megvédeni az országot, mindössze 35 százalékuk, míg a jobbközép Kereszténydemokrata Unió (CDU) támogatói harcolnának a legtöbben, 49 százalékkal. [...] A haza védelmére való hajlandóság a felsőfokú végzettségűek körében is alacsonyabb.”

Íme hát, elvesztettem hazámat...

Martin Hessler ezredes keserűen felkacag a pokolban.

A németek 59 százaléka ma nem védené meg a hazáját egy támadás esetén. S mindössze 38 százalékuk igen. S persze a felsőfokú végzettségűek között a legalacsonyabb a haza védelmére való hajlandóság, s persze legkevésbé a zöldek meg a szocdemek lennének hajlandók fegyvert fogni a hazájukért.

Ismétlem: nem támadni nem lennének hajlandók, hanem védekezni.

Ezzel szemben kik követelik lehangosabban az orosz–ukrán háború folytatását szerte a nyugati világban? Hát a zöldek meg a szocdemek meg a mindenféle balosok meg az anarchisták meg a woke-idióták – Verhofstadtól Macronig.

Olvassuk csak tovább a cikket:

Érdekes a közvélemény-kutatás időzítése, írják: „az elmúlt hetekben ugyanis számos háborús figyelmeztetés érkezett európai politikusoktól. Maga a német védelmi miniszter is arról beszélt, hogy fel kell készülni egy esetleges európai háborúra.”

„Hozzá kell szoknunk ahhoz a gondolathoz, hogy Európában háború fenyegethet. Németországnak képesnek kell lennie arra, hogy megvédje magát. Fel kell készülnünk a háborúra” – mondta a politikus már tavaly októberben, sőt szerinte számolni kell azzal, hogy Vlagyimir Putyin egy napon akár meg is támadhat egy NATO-országot.

„Az elmúlt hetekben Emmanuel Macron francia elnök kijelentése után – miszerint nem lehet kizárni [nyugati csapatok Ukrajnába küldését](#) – ismét egyre nagyobb figyelmet kap az európai országok hadseregeinek állapota”, írják.

A német védelmi miniszter, Boris Pistorius természetesen szocdem. S milyen harcias.

S fölöttébb kíváncsi lennék, vajon milyen eredményt mutatna egy ugyanilyen felmérés Franciaországban vagy akárhol, szerte Nyugaton.

Ezek beszélnek háborúról, ezek fenyegetnek háborúval, ezek küldenének immár csapatokat is Ukrajnába.

Olyan ez, mint a régi viccben: A repülőgépen megszólal a hangosbeszélő: – Kedves utasaink! Itt a kapitány beszél. Ha kinéznek balra, láthatják, hogy ég a bal szárny. Ha kinéznek jobbra, ég a jobb szárny. Ha lenéznek, látnak egy kis fekete pontot a tengerben. Az egy mentőcsónak, abból beszélek én...

Martin Hessler ezredes tisztességesebb volt.

Borítókép: Olaf Scholz német kancellár beszél a 60. müncheni biztonságpolitikai konferencián a müncheni Bayerischer Hof szállodában 2024. február 17-én (Fotó: MTI/EPA/Szilágyi Anna)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló